

dosarul nr.2ra-1893/18

prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău (V. Burduh)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Fala Ion,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fala Ion împotriva lui Camerzan Marin cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat Fala Ion, s-a casat integral hotărârea din 24 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Fala Ion, s-a respins ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La 10 noiembrie 2015, Fala Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Camerzan Marin cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Fala Ion a indicat că la sfârșitul anului 2011 a decis împreună cu Camerzan Marin să procure de la Miron Serghei, microbuzul de modelXXXXX, pentru al utiliza în scopul obținerii unui profit.

A indicat că pentru procurarea microbuzului menționat, a achitat suma de 5000 de euro, iar Camerzan Marin a achitat suma de 3500 de euro, ulterior, pentru reparația salonului mijlocului de transport, ultimul a mai achitat suma de 900 de euro.

Reclamantul a notat că în perioada ianuarie 2012 - mai 2012, împreună cu Camerzan Marin au efectuat cu microbuzul procurat 20 de curse, iar venitul obținut a fost reținut de către pârât. Reclamantul din veniturile obținute i-a transmis pârâtului suma de 3500 de euro.

Ulterior, Camerzan Marin a depus cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat încasarea din contul reclamantului a sumei de 3500 de euro cu titlu de cheltuieli pentru cumpărarea automobilului și suma de 900 de euro cu titlu de bani investiți în amenajarea salonului microbuzului.

Astfel, prin hotărârea din 04 iulie 2014 a Judecătoriei Glodeni, rămasă irevocabilă a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Camerzan Marin, fiind dispusă încasarea din contul lui Fala Ion în beneficiul lui Camerzan Marin a sumei de 81592, 28 de lei, ce constituie echivalentul a sumei de 4400 de euro și a cheltuielilor legate de

judicarea cauzei în sumă totală de 8 842 de lei.

Ținând cont de cele relatate, reclamantul a menționat că pentru efectuarea activității în comun cu pârâtul, a investit suma de 5000 de euro iar pârâtul suma de 4400 de euro, respectiv rezultă că cotele din societatea civilă au fost de 53% la 47% în perioada activității comune (20 curse), obținând un venit total de aproximativ 10 000 de euro. Deci, din activitatea comună urma să aibă un venit de 5300 de euro, iar pârâtul de 4700 de euro.

A mai notat că, în urma activității comune a obținut un venit de 1500 de euro, iar pârâtul 8500 de euro, ceea ce este inadmisibil, or, reieșind din cotele din activitatea comună, urma să aibă un venit de 5300 de euro, iar pârâtul de 4700 de euro.

În opinia reclamantului, pârâtul nejustificat s-a îmbogățit cu suma de 3800 de euro.

Prin urmare a solicitat reclamantul încasarea din contul lui Camerzan Marin în beneficiul său a datoriei în sumă de 3800 de euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 2050,38 de euro și a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 3772,31 de lei.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2016 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de către Fala Ion a fost respinsă ca fiind tardivă. Suplimentar, s-a dispus încasarea din contul lui Fala Ion în beneficiul lui Camerzan Marin a cheltuielilor de judecată suportate pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 6042 de lei. S-a încasat din contul lui Fala Ion cheltuielile de înștiințare și chemare a părților în judecată în sumă de 101,25 de lei.

Prin decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Fala Ion, s-a casat integral hotărârea din 24 noiembrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău și s-a adoptat o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Fala Ion s-a respins ca neîntemeiată.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a menționat că, în motivarea hotărârii, prima instanță inițial a considerat că cererea de chemare în judecată depusă de Fala Ion urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 156) iar ulterior, contrar celor expuse în dispozitivul hotărârii a concluzionat că cererea de chemare în judecată înaintată de către Fala Ion urmează a fi respinsă ca fiind tardivă (f.d. 157). Prin urmare, concluziile primei instanțe sunt contradictorii, motiv pentru care se impune admiterea apelului din alte motive decât cele indicate în cererea de apel.

Cu referire la art. 267 alin. (1) din Codul civil, instanța de apel a conchis că Fala Ion nu a omis termenul de depunere a cererii de chemare în judecată. Or, în speță, termenul de prescripție pentru apărarea dreptului încălcat a început să curgă din data de 22 iulie 2015 - dată când hotărârea din 04 iulie 2014 a Judecătorei Glodeni a devenit irevocabilă și i-a devenit cunoscută apelantului.

Referitor la argumentele apelantului precum că după devenirea irevocabilă a hotărârii din 04 iulie 2014 a Judecătorei Glodeni, din activitatea comună cu intimatul urma să aibă un venit de 5300 de euro, iar intimatul 4700 de euro, instanța de apel a conchis că sunt neîntemeiate, deoarece la materialele cauzei nu există vre-o dovadă referitor la faptul că din fiecare cursă efectuată, părțile obțineau câte 500 de euro, or, condiția ce ar demonstra existența unei obligații valabile este transmiterea de către Fala Ion și primirea de Camerzan Marin a sumei menționate, fapt ce însă, nu rezultă din conținutul materialelor cauzei. Prin urmare, doar sintagmele ce se regăsesc în cuprinsul hotărârii din 04 iulie 2014 a Judecătorei Glodeni cu privire la caracterul relațiilor dintre părți, fără a exista dovada transmiterii mijloacelor bănești, nu demonstrează și existența

raporturilor juridice între Fala Ion și Camerzan Marin.

La 26 iulie 2018, Fala Ion a declarat recurs prin care a menționat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și urmează a fi casată.

Astfel, a notat că instanța de apel eronat a concluzionat că apelantul-recurentul nu a prezentat probe în susținerea cerințelor invocate. Or, instanței de judecată i s-a prezentat hotărârea din 04 iulie 2014 a Judecătoriei Glodeni, procesul-verbal al ședinței de judecată cât și alte înscrisuri, care confirmă temeinicia argumentelor sale.

Mai mult decât atât, în opinia recurentului, la judecarea apelului Curtea de Apel Chișinău a ignorat prevederile art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă, și în propria cale de atac i-a creat o situație mai dificilă decât cea din hotărârea atacată cu apel.

Prin urmare, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin referința depusă la 02 noiembrie 2018, Camerzan Marin a menționat că recursul înaintat de Fala Ion, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces în data de 06 iunie 2018 (f.d.214). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 26 iulie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Fala Ion, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fala Ion împotriva lui Camerzan Marin cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan